ప్రచురణార్థమైనది

భారతదేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్, బాంబే

వర్సెస్

ఫిన్లే మిల్స్ లిమిటెడ్

[హరిలాల్ కనియా, ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మెహర్ చంద్ మహాజన్ మరియు చంద్రశేఖర్ అయ్యర్ జె జె]

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం (X1/1922), సెక్షన్ 10 (2) (XV) – వాణిజ్య చిహ్నం రిజిస్ట్రేషన్ కోసం చేసిన ఖర్చు – వ్యాపార వ్యయం – రిజిస్ట్రేషన్ ప్రభావం.

25 , జనవరి 1937 తేదీకి ముందు వినియోగంలో లేని వ్యాపార చిహ్నాల (ట్రేడ్ మార్క్స్) ను తొలిసారిగా రిజిస్టర్ చేయడంలో సంస్థ వస్తువుల తయారీ కోసం ఆదాయ వ్యయాలలో భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (2) (XV) కింద తగ్గింపు అనుమతించదగ్గది. రిజిస్ట్రేషన్ తర్వాత వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) ప్రత్యేకంగా కేటాయించవచ్చు తప్ప కేవలం వ్యాపారంలో మూలధన వ్యయంలో భాగంగా మాత్రం కాదన్న వాస్తవం రిజిస్ట్రేషన్ కోసం మూలధన వ్యయం ఖర్చు కింద రాదు. ఇది వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) యజమానికి ఇవ్వబడిన అదనపు మరియు యాదృచ్ఛిక సౌకర్యం మాత్రమే; ఇది వ్యాపార చిహ్నానికి (ట్రేడ్ మార్క్ కు) ఏ విధంగానూ కలవబడదు.

బాంబే హైకోర్టు తీర్పు ధృవీకరించబడింది.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ , బాంబే వర్సెస్ ది సెంచరీ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ అండ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ [(1947) 15 ఐ.టి.ఆర్. 105] ఆమోదించబడింది. బ్రిటిష్ ఇన్సులేటెడ్ అండ్ హెల్స్బీ కేబుల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ అథర్టన్ [(1926) ఎ .సి. 205] , సదరన్ వర్సెస్ బోరాక్స్ కన్సాలిడేటెడ్ లిమిటెడ్ [(1942) 10 ఐ.టి.ఆర్. సప్లిమెంట్ 1] , హెనిక్ సేన్ వర్సెస్ గ్రాఫ్టన్ హోటల్ లిమిటెడ్ [(1942) 2 కె.బి. 184] సూచించబడ్డాయి.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నంబరు 103/1950.

బాంబే హైకోర్టు (ప్రధాన న్యాయమూర్తి చాగ్లా మరియు టెండోల్కర్ , జె.) 25 మార్చి, 1949 తేదీన ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నంబరు 31/1948 లో వెలువరించిన తీర్పు నుండి అప్పీలు.

కేంద్రం తరపు ఎం.సి. సెతల్వాడ్ , అటార్నీ జనరల్ తో పాటు జీ.ఎన్.జోషి అప్పీలుదారు తరపున హాజరయ్యారు.

ప్రతివాది తరపు ఆర్.జె.కోలా హాజరయ్యారు.

1951 అక్టోబర్ 1 తీర్పు రాసి వెలువరించిన వారు

గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి కనియా.– ఆదాయపు పన్ను ట్రిబ్యునల్ హైకోర్టుకు నివేదించిన ప్రశ్నకు సంబంధించి బాంబే హైకోర్టు అభిప్రాయం వ్యక్తం చేస్తూ వెలువరించిన తీర్పును సవాలు చేస్తూ దాఖలైన అప్పీలు ఇది. ముఖ్యాంశాలు ... ప్రతివాది వస్త్రాల తయారీ మరియు అమ్మక వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే జౌళు మిల్లుల కర్మాగారం. 1941 , 1942 మరియు 1943 క్యాలెండర్ సంవత్సరాలతో ముగిసే లెక్కల గడువును భర్తీ చేస్తూ , 1943 – 44 మరియు 1944 – 45 అసెస్మెంట్ సంవత్సరాలకు , ప్రతివాది 25 ఫిబ్రవరి 1937 తేదీకి ముందు వినియోగంలో లేని దాని వ్యాపార చిహ్నాలను (ట్రేడ్ మార్క్స్) మొదటిసారి నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) చేయడానికి అయిన ఖర్చును ఆదాయ వ్యయంగా మరియు భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (2) (XV) ప్రకారం సదరు గడవులలో దాని ఆదాయంలో అనుమతించదగిన తగ్గింపుగా క్లెయిమ్ చేశారు. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ బాంబే వర్సెస్ ది సెంచరీ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ అండ్ మాన్యుఫాక్చర్ కంపెనీ లిమిటెడ్ [(1947)15 ఐ.టి.ఆర్. 105] కేసులో తీర్పును అనుసరించి అసెసీ (పన్ను చెల్లింపుదారుడు) క్లెయిమ్ ను ట్రైబ్యునల్ అనుమతించింది. అప్పీలుదారు కోరిక మేరకు, హైకోర్టు అభిప్రాయం కోసం ట్రైబ్యునల్ ఈ కింది ప్రశ్నను నివేదించింది:–

"కేసు వాస్తవాంశాలపై 25 ఫిబ్రవరి 1937 కు ముందు వినియోగంలో లేని దాని వ్యాపార చిహ్నాలను (ట్రేడ్ మార్క్ లను) మొదటిసారిగా నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) చేయడంలో పన్ను చెల్లింపుదారు – కంపెనీ (అసెస్సీ) చేసిన ఖర్చు భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (2) (XV) కింద ఆదాయ వ్యయంగాను మరియు తగ్గింపు అనుమతించేందుకు వర్తిస్తుందా?"

హైకోర్టు , గత నిర్ణయాన్ని అనుసరించి 25 , ఫిబ్రవరి 1937 తర్వాత వాస్తవంగా వాడుకలోకి వచ్చిన వ్యాపార చిహ్నాల (ట్రేడ్ మార్క్ ల) ఫలితంలో ఎటువంటి తేడా లేదని గుర్తించి , అంశాన్ని సానుకూలంగా ధృవపరచింది. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బాంబే మా వద్ద అప్పీలు దాఖలు చేశారు.

ఒక నిర్దిష్టమైన చెల్లింపు మూలధనమా లేదా ఆదాయపు స్వభావమా అనే ప్రశ్న , *బ్రిటిష్ ఇన్సులేటెడ్ అండ్ హెల్సీ కేబుల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ అథర్టన్ [(1926) ఎ.సి. 205]* కేసులో పేర్కొన్న సూత్రం ప్రకారం

నిర్ణయించబడాలని అప్పీలుదారు తరపున వాదనలను వినిపించారు. ఆ సందర్భంలో విద్యుద్బంధక తీగల సముదాయాన్ని (ఇన్సులేటెడ్ కేబుల్స్) తయారీదారుల వ్యాపారాన్ని నిర్వహించే సంస్థ దాని క్లరికల్ మరియు టెక్నికల్ జీతం కలిగిన సిబ్బందికి పెన్షన్ ఫండ్ ను ఏర్పాటు చేసింది. సభ్యులు తమ జీతాలలో కొంత శాతాన్ని ఫండ్ కు అందించాలని మరియు కంపెనీ సభ్యుల సగం విరాళాలకు సమానమైన మొత్తాన్ని అందించాలని నియోగించిన ట్రస్ట్ డీడ్ ద్వారా ఫండ్ ఏర్పాటు చేయబడింది , ఇంకా కంపెనీ ఫండ్ ఉద్దేశాన్ని రూపొందించడానికి 31 ,784 పౌండ్ల మొత్తాన్ని అందించాలి మరియు అప్పటికి ఉన్న సిబ్బందిని గత సంవత్సరాల సర్వీస్ పెన్షన్ కోసం వరసగా చేర్చడానికి అవసరమైన మొత్తాన్ని అందించాలి. ఆ మొత్తం చెల్లించిన లక్ష్యాన్ని పొందినప్పుడు ఆ మొత్తం అంతిమంగా అయిపోతుందనే ప్రాతిపదికన వాస్తవిక అంచనా ద్వారా ఆ మొత్తం వచ్చింది. ప్రభువుల సభ (హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్) ఈ చెల్లింపు మూలధన వ్యయం స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని మరియు అందువల్ల ఆమోదయోగ్యమైన మినహాయింపు కాదని పేర్కొంది. ప్రభువుల సభ (హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్) లోని వివిధ సభ్యులు తమ తమ అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేసినప్పటికీ , విధాన మార్గం పూర్తిగా ఒకేలా లేదు , లార్డ్ కేవ్ తన ప్రసంగంలో పేర్కొన్న సూత్రం మూలధన వ్యయాన్ని ఆదాయ వ్యయం నుండి ప్రత్యేకించడానికి పరీక్షించబడింది. వాణిజ్యానికి ప్రత్యక్షంగా మరియు తక్షణ ప్రయోజనాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని , అవసరానికి కాకుండా , స్వచ్ఛందంగా మరియు వాణిజ్యపరమైన ప్రయోజనం ఆధారంగా మరియు పరోక్షంగా కొనసాగించడాన్ని సులభతరం చేయడానికి డబ్బు మొత్తం ఖర్చు చేయబడిందని గుర్తించబడింది. వ్యాపారం కోసం , ఇంకా పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా వాణిజ్య ప్రయోజనాల కోసం ఖర్చు చేయవచ్చు. ప్రతి సందర్భంలోను తమ ముందుకు తెచ్చిన సాక్ష్యాధారాలను బట్టి కమీషనర్లు నిర్ణయించడానికి సరైన ప్రశ్నగా ఈ అంశం కనిపించిందని లార్డ్ ఛాన్సలర్ గమనించారు. మూలధన వ్యయం అనేది ఒక్కసారే ఖర్చవుతుందని , ఆదాయ వ్యయాలు ప్రతి ఏటా పునరావృతమయ్యే అంశంగా పరిశీలింపబడడం అనేది నిర్ణయానికి వచ్చేందుకు ఉపయోగకరమైన అంశంగా పరిగణించబడింది. కానీ అది నిర్ణయాత్మక వాస్తవం కాదు. లార్డ్ ఛాన్సలర్ ఈ కింది విధంగా గమనించారు:–

“కానీ ఖర్చు చేసినప్పుడు , ఎల్లప్పటికీ , వ్యాపారం యొక్క శాశ్వత ప్రయోజనం కోసం ఒక ఆస్తి లేదా ప్రయోజనాన్ని ఉనికిలోకి తీసుకురావాలనే ఉద్దేశంతో, మరియు అటువంటి వ్యయాన్ని రాబడికి కాకుండా మూలధనానికి సరిగ్గా ఆపాదించదగినదిగా పరిగణించడానికి చాలా మంచి కారణం ఉన్నట్లుగా నేను భావిస్తున్నాను.”

ఇక్కడ వాస్తవ స్థితిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవడానికి , భారతీయ ట్రేడ్ మార్క్ చట్టం , 1940 సంబంధిత నిబంధనలను గమనించడం అవసరం. ఈ చట్టానికి ముందు భారత దేశంలో ట్రేడ్ మార్క్స్ చట్టం లేదని గమనించవచ్చు , కానీ వస్తువులను ఒక చోట నుంచి ఇంకొక చోటుకు పంపడానికి అది ఒక

స్వతంత్రమైన చర్యగా గుర్తిస్తూ ట్రేడ్ మార్క్ ఉల్లంఘన విషయంలో ఉంచబడింది. చట్టం పీఠికతో మొదలవుతుంది "వస్తువులు మరియు సేవల కోసం ట్రేడ్ మార్కుల నమోదు మరియు మెరుగైన రక్షణ కోసం....." చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (1) వ్యాపార చిహ్నాన్ని (ట్రేడ్ మార్క్ ను) వినియోగించబడిన లేదా ప్రతిపాదించబడిన చిహ్నం గాను, వస్తువులు మరియు ఆ వ్యక్తి చిహ్నాన్ని ఏదైనా సూచనతో లేదా గుర్తింపు లేకుండా చిహ్నాన్ని ఉపయోగించుకునే హక్కు ఉన్న కొందరు వ్యక్తికి మరియు వాణిజ్యానికి గల సంబంధాన్ని సూచించడానికి లేదా సూచించే ఉద్దేశ్యంతో వస్తువులకు సంబంధించి వినియోగించడాన్ని నిర్వచిస్తుంది. సెక్షన్ 14 వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) యజమానిని వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) నమోదు చేసుకోవడానికి అనుమతిస్తుంది. అప్పీలుదారు తరపున అటార్నీ జనరల్ వాదనకు బలం చేకూర్చడానికి సెక్షన్లు 20, 21, 28 మరియు 29 పై ఆధారపడ్డారు. ట్రేడ్ మార్క్స యాక్ట్ కు ముందు, ట్రేడ్ మార్క్ యజమాని తన వ్యాపార చిహ్నాన్ని (ట్రేడ్ మార్క్ ను) ఉల్లంఘించినందుకు చర్యను నిర్వహించగలిగినప్పటికీ అటువంటి సందర్భంలో చర్యకు కారణం వస్తువులను ఒక చోట నుంచి ఇంకొక చోటుకు పంపడానికి చర్యకు సంబంధించిన కారణాన్నే భిన్నంగా ఉంటుందంటూ ఆయన వాదనలను వినిపిస్తూ, ట్రేడ్ మార్క్స చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ద్వారా ట్రేడ్ మార్క్ యజమాని హక్కు పెంచబడుతుంది మరియు ఇది ట్రేడ్ మార్క్స చట్టంలోని సెక్షన్లు 28 మరియు 29 ప్రకారం సౌహార్ధంపై ఆధారపడి స్వతంత్రంగా కేటాయించబడుతుంది. ఈ రెండు సంఘటనల కారణంగా పైన పేర్కొన్న విధంగా లార్డ్ ఛాన్సలర్ కేవ్ నిర్దేశించిన సూత్రం పరిధిలోకి వస్తుందా అనే ప్రశ్న దానంతట అదే పరిష్కరించబడుతుంది.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , అప్పీలుదారు తరపున లేవనెత్తిన వివాదం తప్పనిసరిగా విఫలమవుతుంది. ట్రేడ్ మార్క్స చట్టం ద్వారా కొత్త ఆస్తులు ఉనికిలోకి వచ్చినట్టుగా వాదించలేదు. కలకాలం నిలిచే స్వభావం అమలవుతుందని వాదించారు. అధిక ఉత్పాదక సామర్థ్యానికి కారణమయ్యే అమలు ద్వారా యంత్రాలు ఏ విధంగానైతే అధిక విలువను పొందగలవో , ప్రస్తుత సందర్భంలో ట్రేడ్ మార్క్స చట్టానికి ముందున్న వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) కలకాలం నిలిచే స్వభావాన్ని పొందుతుందని, మరియు దాని కింద నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) కోసం చెల్లించే రుసుములు మూలధన వ్యయం స్వభావంలో ఉంటాయంటూ వాదనలు వినిపించారు. మా అభిప్రాయంలో , ఈ పోలిక దోషపూరితమైనది. కొన్ని నూతన ఆవిష్కరణలను కూర్చడం ద్వారా వృద్ధి పొందించిన కారణంగా అధిక ఉత్పాదక సామర్థ్యాన్ని పొందే యంత్ర సముదాయం సహజంగానే ఆ ప్రక్రియ ద్వారా నూతనమైన మరియు మార్పు చెందిన ఆస్తిగా అవుతుంది. యంత్రాంగం ఉన్నంత వరకు , యంత్ర సముదాయానికి సంబంధించిన యజమాని ప్రయోజనం కోసం పెంపు కొనసాగుతుంది. శిథిలావస్థకు చేరిన పైకప్పును దృఢమైన పైకప్పుతో మార్చడం ద్వారా అదే సమానమైన ప్రాతిపదికన నిలుస్తుంది. అయితే ట్రేడ్ మార్క్స చట్టం యొక్క ఫలితం కేవలం రెండు రెట్లు మాత్రమే. నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) చేయడం ద్వారా , యజమాని తన వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) యాజమాన్యాన్ని నిరూపించే బాధ్యత నుంచి తప్పించబడ్డాడు. ఇది

నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) సర్టిఫికేట్ సమర్పణతో ప్రాథమికంగా నిరూపించబడినట్లుగా భావించబడుతుంది. ఇది నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) సర్టిఫికేట్ సమర్పణతో ప్రాథమికంగా నిరూపించబడినట్లుగా భావించబడుతుంది. ఆ ప్రకారంగా, కోర్టులో దావా జరిగిన పక్షంలో, తన వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) కు సంబంధించిన టైటిల్ ను నిరూపించడానికి సాక్ష్యాధారాలకు దారి తీసే ఇబ్బందుల నుంచి అతన్ని కాపాడుతుంది. నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) అనేది హక్కుల ఉల్లంఘితులకు వ్యతిరేకంగా సులభమైన మరియు ప్రత్యక్ష పరిష్కారాన్ని వ్యాపారికి అందించే అదనపు హామీగా చెప్పబడింది. నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) రద్దు చేయబడినా అతని వ్యాపార చిహ్నాన్ని (ట్రేడ్ మార్క్) ఇతరులు ఉపయోగించకుండా (పైరసీ) అరికట్టడానికి సాధారణ చట్టం ప్రకారం ఇప్పటికీ అతను తన హక్కును కలిగి ఉన్నాడు. మా అభిప్రాయంలో, ఇది దాని నమోదుకు (రిజిస్ట్రేషన్ కు) మూలధన వ్యయంగా చెల్లింపు చేయడానికి ఆ విధమైన ఆస్తి గాని ప్రయోజనం గాని కాదు. ఈ సందర్భంలో , ఆస్తికి టైటిల్ ను అనుకూలంగా మలచడంలో సంస్థ చేసే ఖర్చు మూలధన స్వభావం యొక్క వ్యయంగా పరిగణించబడదని గమనించడం ఉపయోగకరంగా ఉండవచ్చు. *సదరన్ (హెచ్ ఎం ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ ట్యాక్సెస్) వర్సెస్ బోరాక్స్ కన్సాలిడేటెడ్ లిమిటెడ్ [(1942) 10 ఐటిఆర్. సప్లిమెంట్ 1]* స్థిర మూలధన ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవడం లేదా పెంపుదల కోసం డబ్బు మొత్తం వెచ్చిస్తే అది మూలధనానికి ఆపాదించబడుతుంది , కానీ వెచ్చించడం ద్వారా స్థిర మూలధన ఆస్తిలో ఎటువంటి మార్పు గనక చేయని పక్షంలో నిర్వహణ , మూలధన నిర్మాణానికి సంబంధించిన నిర్వహణ లేదా సంస్థకి చెందిన మూలధన ఆస్తికి సంబంధించిన అంశం కావడంతో అది ఆదాయానికి సరిగ్గా ఆపాదించబడుతుందని చెప్పబడింది. అయితే మా అభిప్రాయంలో , నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) ద్వారా వ్యాపార చిహ్న (ట్రేడ్ మార్క్) నికి చెందిన యజమాని పొందే ప్రయోజనం ఈ రకం ఖర్చు పరిధిలోకి వస్తుంది. నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) తర్వాత వ్యాపార చిహ్నాన్ని (ట్రేడ్ మార్క్) విడిగా కేటాయించవచ్చు , మరియు వ్యాపారానికి సంబంధించిన సౌహార్ధంలో భాగంగా మాత్రమే కాకుండా, నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) కోసం చేసే ఖర్చును కూడా మూలధన వ్యయంగా చేయజాలదన్నది వాస్తవం. అది కేవలం వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) గల యజమానికి ఇవ్వబడిన అదనపు మరియు యాదృచ్ఛిక సదుపాయం మాత్రమే. ఇది వ్యాపార చిహ్నానికి (ట్రేడ్ మార్క్ కు) ఏమీ జతపరచదు.

హైకోర్టు తీర్పులో నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) కారణంగా వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) యొక్క కాలవ్యవధి కేవలం ఏడు సంవత్సరాలు మాత్రమే అనే వాస్తవాన్ని వక్కాణించారు మరియు అది సాధారణంగా మూలధన వ్యయం మరియు స్థిరమైన ప్రయోజనం ఉనికిని నిరూపించడానికి ఒక వ్యయానికి అవసరమైన స్థిరత్వాన్ని కలిగి ఉండదు. నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) యొక్క ప్రయోజనం ఏడేళ్ళ పాటు కొనసాగింది , అనగా పరిమిత కాలానికి ; ఇది మూలధన వ్యయంగా పరిగణించబడే నమోదు (రిజిస్ట్రేషన్) ఖర్చులను నిరోధించిందనే అభిప్రాయం లోపభూయిష్టమైనదిగా విద్యావంతులైన అటార్నీ జనరల్ వాదించారు మరియు సదరు వాదనకు బలం చేకూర్చేందుకు ఆయన *హెన్రిక్సెన్*

(ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ ట్యాక్సెస్) వర్సెస్ గ్రాఫ్టన్ హోటల్ లిమిటెడ్ [(1942) 2 కె.బి. 184] కేసును ప్రస్తావించారు. ఆ కేసులో 1910 లైసెన్సింగ్ (కన్సాలిడేషన్) చట్టంలోని సెక్షన్ 14 కింద లైసెన్స్ మంజూరీ సమయంలో లైసెన్సింగ్ న్యాయమూర్తులు నిర్ణయించిన గుత్తాధిపత్య విలువను లైసెన్సింగ్ ప్రాంగణాల కిరాయిదారులు భూస్వామితో ఒప్పందం ప్రకారం వాయిదాల పద్ధతిలో చెల్లించారు. వీటిని ఆదాయ వ్యయాల కింద తగ్గించాల్సిందిగా అభ్యర్థించారు. అయితే కోర్టు అనుమతించలేదు. లార్డ్ గ్రేన్ ఎం.ఆర్. మొదటగా చెల్లింపు అనేది లీజు మంజూరుపై ప్రీమియం చెల్లించడం లేదా న్యాయమూర్తులు లైసెన్స్ మంజూరు చేసే షరతుగా చేయవలసిన ఆస్తికి సంబంధించిన పెంపుదలపై ఖర్చు చేయడం వంటి రకానికి చెందుతుందని భావించారు. ఆ నిర్ణయానికి వచ్చిన తర్వాత, చెల్లింపు మొత్తం ఒకేసారి కాకుండా వాయిదాల ప్రకారం చెల్లింపు పద్దతిలో తేడాను కలిగిస్తుందనే వాదనను ఆయన తిరస్కరించారు. ఆయన ఈ క్రింది విధంగా గమనించారు:– " ఒక అవధి కోసం లైసెన్స్ మంజూరు చేయబడినప్పుడు, ఆ గడువుకు గుత్తాధిపత్యాన్ని కొనుగోలు చేసినట్లుగా చెల్లింపు చేయబడుతుంది. తదుపరి కాలానికి లైసెన్స్ మంజూరు చేయబడినప్పుడు, ఆ అవధికి సంబంధించి , మరియు అదే విధంగా , గుత్తాధిపత్య విలువను తప్పనిసరిగా చెల్లించాలి. లైసెన్స్ పునరుద్ధరించబడినట్లయితే చెల్లింపులు పునరావృతమవుతాయి. రెవెన్యూ ఖాతాకు డెబిట్ చేయవలసిన చెల్లింపుల వ్యవహారాలను వారికి అందించడానికి అవి కాలానుగుణంగా ఉండవు. చెల్లింపు వ్యవహారం స్థిరత్వంతో కూడుకుని ఉంటుంది , దాని స్థిరత్వం అవధి షరతులతో కూడియున్నప్పటికీ, అది అల్పకాలమే. ఈ విధమైన చెల్లింపు విధానం లీజు మంజూరుపై ప్రీమియం చెల్లింపుతో సమానమైన రకానికి చెందినట్లు గోచరిస్తోంది , ఇది మినహాయించడానికి అనుమతించబడదు......." ప్రయోజన స్థిరత్వం ఆ ప్రకారంగా వ్యాపార చిహ్నం (ట్రేడ్ మార్క్) గల యజమాని ప్రయోజనం కోసం సంవత్సరాల సంఖ్యపైన ఆధారపడి ఉండదని సూచించడానికి ఈ పరిశీలనపై అటార్నీ జనరల్ ఆధార పడ్డారు. మా అభిప్రాయంలో , ఈ పరిశీలనలను వాటిని వాడిన సందర్భాన్ని బట్టి అర్థం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. వివేకవంతులైన మాస్టర్ ఆఫ్ ది రోల్స్ ఖర్చుల స్వభావంలో ఎలాంటి భేదం లేకుండా కేవలం వాయిదాల పద్ధతిలో చెల్లింపు గురించి మాత్రమే చర్చిస్తున్నారు. సంబంధిత చెల్లింపు మూలధన స్వభావం ఇంకా లీజు మంజూరు పై చెల్లించిన ప్రీమియం లక్షణం అదే కావడం మరియు అందువల్ల తప్పనిసరిగా అది మూలధన స్వభావం అని ఆయన మొదట భావించటం జరిగింది. ఆ విధమైన నిర్ణయానికి వచ్చిన తర్వాత , ప్రీమియంను ఒకటి కన్నా ఎక్కువ వాయిదాలలో చెల్లించినందున అది దాని మూలధన వ్యయ స్వభావాన్ని కోల్పోయిందన్న వాదన మాత్రమే ఆయన తిరస్కరించారు. మా అభిప్రాయంలో , ప్రయోజనం అనేది పరిమిత కాలానికి సంబంధించిన వాస్తవ చెల్లింపు స్వభావాన్ని ఏ ప్రకారంగా చూసినా మార్చిందని పేర్కొనడానికి ఇది పూర్తిగా భిన్నమైన విషయం. విస్కౌంట్ కేవ్ ఎల్.సి. గమనించినట్లుగా ఈ అంశం ఎల్లప్పుడూ ప్రతి కేసుకు సంబంధించిన వ్యక్తిగత పరిస్థితులపైన ఆధారపడి ఉంటుంది.

మా అభిప్రాయంలో , *కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్-ట్యాక్స్ , బాంబే వర్సెస్ ది సెంచరీ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ అండ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ [(1947) 15 ఐ.టి.ఆర్. 105]* కేసులో నివేదించబడిన హైకోర్టు తీర్పు సరైనదే మరియు ప్రస్తుత కేసులో కూడా అప్పీలుదారు వాదన తప్పక విఫలమైనట్లే. అప్పీలు విఫలమయ్యింది, తదనుసారం ఖర్చులతో కొట్టివేయబడినది.

అప్పీలు కొట్టివేయడమైనది.

అప్పీలుదారుని ఏజంట్: పి.ఎ . మెహతా.

ప్రతివాది ఏజెంట్: ఆర్.ఎ. గోవింద్.